

HÍRLEVELE

2003. karácsony

KI MONDJA EL AZ ÜZENETET?

Lukács 2,1-20

Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összejárj a feleségével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. (Lukács 2,4-7)

Megrendítő az a felmérés, amely szerint Csehország állampolgárainak jóval több, mint a fele tudatos ateistának vallja magát. Nyilvánvalóan azért abban biztosak lehetünk, hogy nemigen lesz cseh állampolgár, aki ne ünnepelné meg szerettei körében a karácsonyt. Lesz fa, lesznek karácsonyi dalok, sok kedvesség, az ajándékozás öröme. Minden kelléke meglesz ott is, nálunk is és szerte a világ számos országában a hangulatos karácsonyi ünneplésnek.

Gyerekkoromban fenyőfa-ünnepnek nevezték, később, amikor már lehetett emberi „lélek”-ről beszélni, elnevezték a szeretet ünnepének. Jó dolog ez, miért is tiltakoznánk ellene, vagy ítélnénk szere-

tetlenül, önelégülten: „még azt sem tudjátok, hogy kiről szól a karácsony?” Noha így van: számos egyetemista, még több középiskolás, és talán annál több általános iskolás nem tudja, hogy karácsony Jézus születésének ünnepe.

Akik Jézus születését ünnepeljük, Szenteste a pásztorok módjára angyali szóra fülelünk. Engedelmeskedve lélekben elmegyünk mind Betlehembe, leborulunk a jászol előtt, és imádjuk a Gyermeket, a mindenség királyát, ünnepeljük az Isten szeretetének, üdvözítő kegyelmének megjelenését. A pásztorok megtalálták „Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet,

amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik.”(16-18.v.)

Ma nagy kérdés, hogyan is mondanánk el a karácsony lényegét annak, aki egyáltalán nem hisz. Maradjunk meg a közös „szeretet ünnepe” kereteiben, olvadjon bele a karácsonyi koncertek muzsikájába az angyali üzenet úgy, hogy igazából nem is hallatszik ki: „**Üdvözítő** született ma nektek” (11.v.)?

Tegyünk egy kísérletet, meddig tudunk elmenni együtt! Az összeírás, ami lényegében az adó nagyságának a megállapítására szolgált, igen nagy szenvedést és nyomorúságot hozott az emberekre. Mindenkinek meg kellett jelenni a birtokán, és megmutatni a hatóságnak a maga területét. József is útra kelt szülővárosába, Betlehembe. Azt teszi, amit kortársainak százezrei. Veled van az állapotos felesége is. Hosszú út van mögöttük, Mária mindenórás, talán előbb is megindul a szülés néhány nappal. Betlehem egy kis település, egy szálláshellyel - egy karavánszerájjal. Az a néhány fekhely már régen foglalt, és sokkal többen vannak a faluban, mint bármikor. Józsefnek aligha lehetett pénze, mert pénzzel akkor is mindent el lehetett intézni. Megindulnak a szülési fájdalmak, már nincs idő tovább keresgélni. Az istálló félig védett, falba vájt üregében világra jön Mária gyermeke.

Miért maradt fenn ez a történet? Azért, mert Jézus felnőtt életének utolsó szakasza különleges. Különleges a tanítása, cselekedetei, életmódja, véleménye a kortársakról, a

hatalmasokról, különleges a halála és különleges az utóélete is tanításának.

Nyilván eddig együtt megyünk az úton a cseh polgárokkal és bárkivel, aki karácsonyt ünnepel, legyen hívő vagy ateista. Megtettük együtt az utat a jászolbölcsőig. És ekkor nem is kell többet tennünk annál, mint amit a pásztorok tettek. Elmondjuk azt, amit az angyaloktól hallottunk, amit mi hiszünk a jászolban fekvő gyermekről, az ő felnőtt életéről és annak hatásáról. Nem győzködünk senkit, hogy lásson többet a karácsonyi történetben. Lásza csak annak valóságát, ami bárkivel, bárhol megtörténhet. A többi ajándék, felülről való. Karácsonykor működésben van az ajándékozó Isten. Belehelyezi életünk valóságos nyomorúságaiba az Ő ajándékát, a megtartó Krisztusba vetett hitet, akiben reménykedünk és akitől békeséget kapunk. A történet nagyon is hétköznapi, sőt szomorú, ha komolyan vesszük valóságát. Márpedig azt tesszük, azért, hogy szót értsünk nem hívő atyánkfiaival. A fény, az ünnep többete, sőt a rendkívüli nem a fából, a díszekből, az ajándékokból árad, hanem belőlünk. Ez teszi angyali üzenetét az egész történetet.

Isten az ő többleteit rajtunk keresztül kínálja a világnak. Enélkül az angyali szolgálat nélkül lassan eltűnik a karácsony evangéliuma a világból. Ne feledkezzünk meg arról, hogy Isten ránk bízta az üzenetet ezen a karácsonyon is!

Nagy Péter

Áldott ünnepet kíván a Budafoki Református Gyülekezet!

ADVENTI GYEREKMŰSORUNK

A hittanos gyerekek ünnepi műsorát idén az egyházi év kezdetén, advent első vasárnapján, november 30-án tartottuk. Az volt a célunk, hogy hangsúlyozzuk, mennyire fontos a karácsonyra lelkieben is felkészülnünk. Hiszen napjainkban erre az ünnepre is rátelepedett a kereskedelem. Ha adventben csak a piacon, áruházban, bevásárlóközpontokban különféle ajándékok beszerzésével foglalatoskodunk, ne csodálkozzunk, ha a meglegedettség hiányozni fog a szívünkben. Még akkor is, ha sikerült minden kívánságunknak megfelelő tárgyat, kelléket előteremteni. Mire elérkezik karácsony napja nemhogy felkészültünk volna, inkább „kikészültünk”. Üres marad az ünneplésünk, ha elhanyagoljuk a lelki tartalmát. A lelkünket Isten és az Ő jelenlétének megtapasztalása táplálja.

Ezért is kezdődött ünnepi istentiszteletünk a 165. dicsérettel: „Itt van Isten köztünk”. Áhítattal gyűjtöttuk meg az első gyertyát az adventi koszorún, miközben a gyerekektől a liturgia részeit hallhattuk. Ők mondták az apostoli köszöntést, olvasták az ígét és az imádságot. Lelkészünk prédikációját követően pedig verseket és jeleneteket adtak elő. Nagyon szépen felkészültek. Igazi öröm volt őket hallgatni, olyan átéléssel mondták el a kis elsősöktől a nagyobbakig. Ebben az évben több mint ötven gyermek szerepelt. Főként az iskolai hittanosok, akik közül sokan most voltak először a templomban.

A közönségként résztvevő felnőttek, akik megtöltötték a padosokat, a közös éneklés által gyülekezetté váltak erre az ünnepi órára. A gyerekek jelképes ajándékot kaptak, egy olyan

feldíszített adventi gyertyát és egy ígés lapot, amellyel minden nap rövid áhítatot tarthatnak otthonukban. Ezeket a gyertyákat a hitoktatók és a gyermek-istentiszteleti munkatársak készítették el. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult. Szép példája volt ez a délután gyülekezetünk miszsiói szolgálatának.

A műsort olyan felnőttek is meghallgatták, akiknek már vagy még

nem szerepeltek a gyermekei

Köszönet illeti azokat az asszonytestvéreket is, akik a szeretetvendégség előkészítésén és a rendrakásban közreműködtek, hogy valóban családi lehessen ez a délután.

Akik ott voltunk, különböző nemzedékekből összekapcsolódva, együtt kezdhettük el az adventi várakozás ünnepi időszakát.

AKI IGAZÁN MEGISMERTE, NAGYON MELEGSZÍVÚ EMBERNEK TALÁLTA

*Demjén István, volt budafoki lelkészről hangzott el műsor a Kossuth Rádió református félórájában november 5-én. Menye, ifj. Demjén Istvánné, Körpöly Kálmán, egykori segédlelkésze és Pázmányi Györgyné, budafoki gyülekezeti tag beszéltek vele kapcsolatos emlékeikről. Mozaikokban közreadjuk az elhangzottakat. **Budafokra kerülése, templomépítés***

- Demjén István hihetetlen energiával dolgozott egész életében egyházáért.

Középiskoláit Szatmáron végezte, a Teológiát Debrecenben és utána Strassburgban. Mint káplán Pancsovára került, utána dolgozott Adorjánban, majd Keveváron mint lelkész. A háború után el kellett hagynia Délvidéket, 1922-ben lett budafoki lelkész. Nagy erővel látott neki a gyülekezet összefogásának és 1926-ban a templom építésének, amely a Magyar Feltámadás Temploma nevet kapta.

- A templomot úgy építették, hogy téglajegyeket készítettek és a gyülekezet arra vállalkozó tagjai kettessel beutazták az egész országot, eladták a téglajegyeket, és ebből pó-

tolták, ami hiányzott. A gyülekezeti tagok hajnalban, este jártak dolgozni, ásni, köveket hordani.

Hozzá tartozott Budafokon kívül Nagytétény, Budatétény, Budaörs, Törökbálint, Kelenvölgy, Albertfalva. Összesen négy templomot építtetett.

Nagy odaadással törődött az emberekkel

- Rengeteget látogatta őket. Már hajnalban, 4 órakor be lehetett csöngetni hozzá. Rendkívüli módon gondoskodott a híveiről. Az volt a szokása, hogy kora reggel kikönyökölt az ablakba, és akik arra mentek, azokat üdvözölte, érdeklődött felőlük. Nem kérdezte meg, ki milyen vallású. Az is nagyon sokszor elő-

fordult, hogy a felesége, Irénke megfőzte az ebédet, és mire tálni akart volna, már hűlt helye volt, fazekastól odaadta valakinek.

- Egyszer egy ember panaszkodott, hogy nincs a családnak mit enni, Demjén István kicsit összeszidta: „Igen, mert maga az oka mindennek, miért iszik?” Majd adott neki egy nagy, egész kenyeret, hogy vi- gye haza a gyerekeknek.

- A Csonka Gépgyár és a Gamma te- le volt budafokiakkal. A munkanél- külieket felkarolta, adott ajánló leve- leket, és elsősorban azokat vették fel, akik az ő ajánlását vitték. Na- gyon sok embert segített Budafo- kon, sőt Pestről is jöttek, mert tud- ták, hogy az ő segítségével munká- hoz tudnak jutni. Azután a gyárak- ba is ment bibliáórákat tartani.

- Szombat hajnalban nekiült prédi- kációt írni. Minden délután lefe- küdt, maga mellé tette a nagy zseb- óráját, és imádkozott a gyülekezet a rászoruló tagjaiért.

Gyerek- és ifjúsági munka

- A konfirmáció előkészítésénél nem a hivatalos kátét tanította, hanem amit maga írt. Annyira komolyan vette, hogy amikor odakerült a se- gédlelkész, neki kellett legépelni és annyi példányban lemásolni, ahány gyermek volt. A konfirmációs órá- kat maga tartotta.

- Nagyon sok gyár volt Budafokon és nagyon jóban volt minden gyár- nak a vezérigazgatójával, akiktől sok pénzt szerzett az ifjúság számá- ra.

- Cserkészcsapat is volt, és ha egy fiú elvégezte az iskoláját, Demjén

István szerzett neki állást is.

- Rendkívül nagy gyülekezeti élet folyt ebben az időben. Főleg mun- káscsaládokból állt a gyülekezet. Zamárdiban volt egy üdülő. Ott nyaralhattak a gyerekek. Remek reggeliket kaptak, és utána mindig bibliáóra következett, amikre a fia- taloknak kellett készülni. Jókat fü- rődtek, pihentek. A fiúknak csónak- juk is volt, a Dervis.

A háború

- A háború alatt hamis keresztleve- lekkel látták el az azt kérő zsidókat, régi keltezéssel. Hogy kiket tudott megmenteni, azt nem tudhatjuk, de mint pap mindent megtett, hogy se- gítségükre legyen. Volt egy zsidó család, akik pénzt akartak adni neki, de nem fogadta el tőlük.

- A bombázás alatt is dolgozott to- vább. Amikor már mindenki ment az óvóhelyre, volt, hogy még gyor- san meglátogatott valakit. Mindenki féltette. Nagy szomorúságára a há- rom harangból az egyiket elvitték.

A száműzetés éve

- 1952-ben Úrnapi körmeneten vett részt sok budafoki reformátussal együtt. Erre az egyik budapesti na- pilapban nagyon csúnya cikk jelent meg róla, hogy református lelkész létére a római katolikus körmenet- ben vett részt és ezzel elárulta a re- formátusokat. Akkor Bereczki Al- bert betegágyba küldte, és nyugdíjazták.

- 1952 tavaszán gyűjtőfogházba ke- rült. Ott növesztett szakállat, és azt mondta, hogy addig nem vágja le, amíg az oroszok itt lesznek. Halála előtt majdnem hasig érő szakála

volt.

- Örkénybe költözött a fiához, aki ott volt lelkész. Minden áldott reg- gel, télen-nyáron elment a temp- lomba, áhítattal tartott magának. Fe- leségével olyan kevés nyugdíjat kaptak, hogy alig tudtak megélni. Nagyon, nagy fájdalom volt benne, nem tudott megbékélni a rendszer- rel, hiszen nem könnyű elviselni, hogy valaki felépít az egyháznak

négy templomot, mindent megtesz a szegényekért, a fiatalokért, és azután a saját egyháza üldözi el.

- A maga útját járta, és a gyülekeze- tet tartotta mindig fontosnak. Aki nem ismerte, az nagyon szigorúnak gondolta, de aki igazán megismerte, nagyon melegsívű embernek talál- ta.

Felhívás

Kérjük azokat, akiknek valamilyen emlékü, dokumentumuk van Demjén Ist- vánról, keressék meg vele Nagy Péter lelkészt. Szeretnénk minél többet meg- tudni róla, és az életét, munkásságát feldolgozni

KÖSZÖNTJÜK AZ ÚJ KÁNTORT: BÓDISS TAMÁST

Idén ősszel vettünk búcsút egy hangverseny keretében Borsányi Mártontól, eddigi kán- torunktól, aki a Szegedi Zeneművészeti Egyetemen folytatja tanulmányait. Köszönjük eddigi szolgálatát, és Isten áldását kérjük életére. Ha nem is látjuk, de halljuk, hogy az orgonánál most más ül: Bódi Tamás.

– Kérem, hogy mutasd be a családotat: hol laktok, mivel foglalkoztok?

– Nincsen nekünk itt e földön ma- radandó városunk – talán ezzel a

Zsidókhöz írt levélből ismerős igé- vel (mely egyben 227. énekünk 6. verse is) kezdhethném bemutatkozá- sunkat, 17 évi házasságunk kezdete

óta ugyanis az az érdi családi ház, ahova immár öttagú csalá- dunk a nyáron beköl- tözött, az ötödik la- kóhelyünk. Két nagy lányunk – Anna és Tímea – második éve a Deák téri Evangéli- kus Gimnázium ta- nulói 7., illetve 10. osztályban, Áron ne-

gyedikbe jár Érden, zenetagozatos osztályba. Feleségem, Marianna a Fóti Ökumenikus Általános Iskolában tanított magyart, és nyáron elbúcsúztatott egy nyolcadikos osztályt. Nagyon szeretne most is tanítani, de erre mostani lakóhelyünk környékén sehol nem mutatkozott igény, Fót pedig innen messze van.

– *Milyen munkákban vettetek részt Fóton?*

– A legutóbbi 7 évben a Fóti Református Gyülekezet kántoraként a gyermekmunkától a temetésekig mindenben részt vettem. A gyülekezettől a kántori javadalom mellett szolgálati lakást kaptunk. A gyerekek ott cseperedtek fel, az iskola közelségét (az alsótagozattal egy kaput használtunk), keresztyén szellemiségét és jó a tanári-iskolai légkört nagy értéknek tartottuk. Az iskola ökumenikus jellege révén személyes kapcsolatot voltunk más felekezethez tartozó – katolikus, evangélikus, baptista – testvérekkel is. A gyülekezetben igyekeztem minden korosztállyal kapcsolatban lenni. Az énekkar mellett részt vettünk a hittantáborokban, fiatalasszonykörben és a presbiteri munkában is.

Az utóbbi években fokozatosan érlelődött meg bennünk a továbblépés gondolata. A Zeneakadémia egyházzenei szakán 10 éve tanítok, és most félstátuszba kerültem, egyházunk elnöksége pedig az egyházzenei munka országos összefogásával bízott meg. Feladatomban a kántorok, karnagyok munkájának segítése és egyházzenei kultúránk fejlesztése. A fóti szolgálatot egy tehetséges és az ügy iránt

elkötelezett fiatal tanít-ványomra bízom, lehetőséget teremtve neki ezzel a családalapítással.

– *Mit tartasz a legfontosabb dolgoknak egy mai református gyülekezet életében?*

– A gyülekezeti élet két elemét említeném meg. Egyrészt nagyon fontosak a személyes ismeretségek, családi vagy baráti szinten, úgy a fiatalok, mint a gyerekek és a felnőttek számára. Mi is keressük az efféle lehetőségeket. Másrészt kiemelném a templomi istentiszteletet, ahol a gyülekezet együtt van, amely számomra nem elsősorban a tanítás ideje, hanem a gyülekezet Isten elé gyülekezésének az alkalma. Két elemét kell ennek fejleszteni: a közösségi és az ünnepi jellegét. Közösségi akkor lesz az istentisztelet, ha minél többet együtt teszünk vagy mondunk, és ha a lelkipásztoron kívül többen szerepet kapnak a liturgiában. Az ünnep jellegét ugyanezek segítik, valamint az egésznek az átgondolt, „ékes és szép rend”-je. Itt kap a zene és az ének is fontos szerepet. Kálvin azt írta, hogy a gyülekezeti ének a nyilvános és ünnepélyes imádság egy formája.

A közösen végzett cselekvések – így az éneklés is – közösséget teremtenek, és aki ezekben nem vesz részt, mintegy magát rekeszti ki ebből a közösségből. Az istentiszteletnek mindnyájunk közös ügyévé kell válnia. Ezért van előtte imaközösség, ezért készülünk énekléssel, és ezért tervezzük a gyülekezeti kórus megalakítását. Ne elégedjünk meg azzal, hogy 10 óra után „esünk be” valamelyik ének közben!

– *Melyek az első benyomásaid a gyülekezetiünkről, és milyen terveid, elképzeléseid vannak a gyülekezet (zenei) jövőjére nézve?*

– A budafoki gyülekezetről szerzett első benyomásom, hogy sokan dolgoznak itt, sokfélést csinálnak, így van alkalom a személyes kapcsolatok megteremtésére és ápolására. A másik – orgona mellőli – tapasztalatom, hogy nem hallom eléggé a gyülekezet énekét. Ennek egyik oka a hangszer előnytelen elhelyezése, a másik, hogy hozzászóltam, hogy Fóton az orgona mellett ültek az énekkarosok.

Azt hiszem, az elképzeléseimet az előző kérdésre adott válaszból lehet látni. Az istentisztelet, ezen belül az ének-zene szerepe és a liturgia kérdése egyházunkban elhanyagolt terület, ezen szeretnék munkálkodni, és ezért fontos

számomra a gyülekezeti tapasztalat. Szeretném a gyülekezet éneklését és zenekultúráját is egy korszerű, ugyanakkor a múltban gyökerező szintre segíteni, olyanra, amilyennek minden magyar református gyülekezetnek lennie kellene.

Ebben szerepe van a közös éneklésnek, az énektudás bővülésének, szerepe van egy kis kórusnak, szerepe van az orgonának is, ha nincs is teljesen megfelelő állapotban és nincs a legmegfelelőbb helyen, de azért igyekszem, hogy betölthesse a szerepét.

– *Isten áldását kérjük szolgálatodra és az egész családra. Várjuk a zenei eseményeket és a gyülekezeti kórus megalakulását.*

A BABA-MAMA KÖR

Többszörösen is a nagyobbik fi-am megszületésének köszönhetem, hogy bekapcsolódtam a gyülekezet életébe. Egyrészt, mert az ő keresztelőjét követően kezdtem rendszeresen eljárni az istentiszteletekre, többnyire vele együtt. A *baba-mama szoba* megléte a templomban már önmagában is felhívta arra a figyelmemet, hogy a gyülekezetünkben fontosak a gyermekek, a gyermekes családok. Másrészt, mert mint kisgyermekes anyát, Tóth Vio-

la az elsők között hívott fel, hogy szeretne egy Baba-mama kört létrehozni. Boldogan csatlakoztam az ötlethez. Ez jó alkalomnak tűnt arra, hogy közös programunk legyen a gyermekemmel, és hogy más kisgyermekes anyukákkal is megismerkedhessem, és megbeszélhessem velük a gyermekneveléssel kapcsolatos kérdéseimet.

Hamar kiderült azonban, hogy ez az alkalom ennél sokkal többet jelent számomra. Egyszerű pár sorban

összefoglalni, hogy mivel telnek ezek a hétfő délelőttök. Énekelünk, imádkozunk, beszélgetünk a felolvasott ígéről, beszélgetünk a gyerekevelelésről, az örömeinkről, gondjainkról, és persze aprósüteményt, kiflit eszünk, hozzá meleg teát szürcsölünk. A gyerekek közben játszanak, rajzolnak, velünk énekelnek.

Nem egyszerű azonban leírni mindennek a hangulatát, és azt, hogy mit is jelent személyesen nekem a baba-mama kör, de teszek rá egy halvány kísérletet. Lehetőséget ad rá, hogy jobban megismerjem a Bibliát. Lehetőséget ad rá, hogy nyíltan, természetesen, és gondolkodva beszéljek a hitemről. Lehetőséget ad rá, hogy hallhassam mások bizonyágtételét. Mindeközben élvezhetem a meghitt, szeretetteljes, megértő és vidám légkört a gyermekeimmel együtt.

Biztos vagyok benne, hogy azáltal, hogy ehhez a kis közösséghez tartozom, sokkal szeresebben bele tudtam és tudok kapcsolódni a nagy közösség, a gyü-

lekezet életébe is. Abban is biztos vagyok, hogy ez alatt a pár év alatt a hitem sokat mélyült, gazdagodott. Ez azt bizonyítja számomra, hogy milyen hallatlanul fontosak a gyülekezetben belül működő, és jól működő kisebb közösségek. Most már a fiam a Halacska óvodába (íme egy újabb bizonyítéka annak, hogy a gyülekezetünk sokat áldoz a gyermekekre) jár, de Istennek hála én még évekig a Baba-mama kör tagja lehetek. Most a két és fél éves lányommal, és a négy hónapos fiammal veszünk részt ezeken a kedves, imádságos délelőttökön. Köszönet mindezt Istennek, köszönet Violának, és köszönet azoknak a Babáknak és Mamáknak, akik nélkül nem működne a kör. Sok szeretettel várunk minden édesanyát és gyermekét, aki még nem volt köztünk, hétfő reggel 10 órakor a toronyszobában.

A kismamák nevében is kívánok Istentől áldott, békés karácsonyt a gyülekezetnek!

Nyáriné Dr. Mihály Andrea

MEZŐPANIT 2003

Október 22 és 26 között gyülekezetünkben 42-en, kisgyerekektől az idősökig autóbusszal látogatást tettünk testvérgyülekezetünkben, Mezőpaniton. Az egész budafoki gyülekezet köszöntését vittük. Ők nagy szeretettel fogadtak, és együtt ünnepeltünk október 23-án este. Átadtuk a 2004. évi Bibliaolvasó kalendariumokat. Két napot a környéken kirándultunk, esténként vendéglátóinkkal beszélgettünk, hiszen családonál voltunk elszállásolva. Hazaindulásunk napján Tóth Viola hirdette az ígét a paniti vasárnapi istentiszteleten. A következőkben két tizenéves utazó beszámolóját olvashatjuk, akik életükben először jártak Erdélyben.

Farkaslakán a Tamási Áron szobor előtt

Ahogy visszagondolok erdélyi utunkra, először kiráz a hideg, amit persze a szó szoros értelmében kell venni, mivel végig igen hideg volt. Ám valójában nagyszerű utazásban volt részünk. Elsősorban a panitiak kedvességét említenénk, akik ételfogadó képességüket egy kicsit túlbecsülték. Azt hiszem, kinek-kinek saját élményei fűződnek a vendéglátóihoz. Egyet azonban bátran kijelenthetek, nekünk óriási élményt jelentett a paniti falusi élet megismerése. Fontos tapasztalatokkal gazdagodtunk: Egyél, amennyi beléd fér! Attól még jól érezheted magad, hogy nem minden olyan komfortos, mint otthon. Ébresztő kakaskukorékolásra! Ne csodálkozz el rajta, hogy a faluban mindenki mindenkit ismer!

Az odaúton szerencsénk volt megnézni Bánffyhunyadi és Ko-

lozsvárt, ezen belül a főteret a templommal, Szervátiusz faragott szobraival, a Farkas utcai templomot, a Házsongárdi temetőt – ahol többkevesebb sikerrel próbáltuk megkeresni a híres sírokat. Ami feltűnt, hogy az utolsó szemetesig minden román nemzeti színűre volt festve. Kolozsvár nagyon látványos hely, akit bővebben érdekelnek látványlói, kérdezze meg Pátkai Zsuzsannát (Cserkész Zsuzsit)!

Jártunk még Marosvásárhelyen, ahol megcsodáltuk a Kultúrpalotát és az elképesztően sok nullát az ár-cédulákon (mert jegyezzük meg, nem mindegy, hogy 10.000, vagy 100.000 lei értékben vásárolunk). Valamint megnéztünk a vártemplomot, amiről egy nagyon aranyos székely bácsi beszélt nekünk, és a Teleki tékát.

Másnap a parajdi sóbányában

mindenki megkóstolta a még ki nem bányászott sót. Egyesek a falat nyalták, míg mások más úton jutottak hozzá. Ezután Farkaslakán megnéztük Tamási Áron sírját. Némelyek hógolyózásban pihenték ki a buszozás fáradságait. Benézünk Székelyudvarhelyre, és ellátogattunk a fazekasságáról híres Korondra. Eközben megismerkedtünk a shoppingolás erdélyi formájával, ami nagyjából annyiban különbözik az itthonitól, hogy a jobbnál jobb dolgokat árusító bódék között kell vacogva mászkálni és az alkudozás is elmaradhatatlan hozzátartozója.

Az ingyencsek sajtokból is bevásárolhattak a nemrég épült paniti sajtüzemben.

Mindig nagyon jó helyen ebédtünk, de nemcsak az étkezések voltak nagyon jól megszervezve, hála Németh Géza bácsinak. Szerintem az egész út jó hangulatban telt, mindenki remekül érezte magát.

Hálás köszönet a Panitiaknak a vendéglátásért!

*Naszádi Kata
és Szalontai Viki
(7.osztályosok)*

Egy Szervátiusz szobor

Budafoki Református Keresztény Alapítvány 2002-es közhasznúsági jelentése

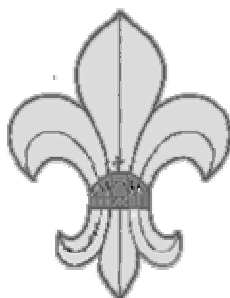
A Budafoki Református Keresztény Alapítvány a 2002. évben - céljainak megfelelően - a gyermek- és az ifjúsági szervezetek, kezdeményezések támogatását tartotta szem előtt. Ennek érdekében támogatta a 241. sz. Bethlen Gábor cserkészcsapat és a Halacska Református Óvoda működését. Bevétele döntő részét a budafoki református gyermek- és ifjúsági élet támogatására, fejlesztésére fordította, illetve hosszú távú célok érdekében a 2003-as évre tartalékot képzett:

BEVÉTELEK	Adatok (Ft)
Adományok:	1.532.831
Kamatok:	4.363
Összesen:	1.537.194
KIADÁSOK	
Gyermek- és ifjúsági munka:	1.153.274
Posta- és bankköltség:	14.564
MARADVÁNY	369.356

Köszönjük a támogatásokat, és kérjük, hogy adója egy százalékát – aki csak teheti – alapítványunk javára ajánlja fel 2003-as bevallásában is. Egyéb adományainkat a cserkészek és az óvoda javára a gyülekezet pénztárosánál is befizethetjük, erről is lehet adóigazolást kapni.

Köszönettel:

Kovács Örs
Az alapítvány kuratóriumának elnöke

CSEKÉSZHÍREK

November 7-9-ig Velencefürdön tartottuk vidám, ám próbáktól sem mentes őszi hétvégi táborunkat. Itt már az új lány ősrs tagjai is megismerkedhettek az önállóság kihívásaival (vonat elérése) és az önellátás (reggeli készítés, főzés, mosogatás stb.) nehézségeivel és szépségeivel.

Csapatunk várja még 10-12 éves lányok és fiúk jelentkezését az ősökbe.

Érdeklődni lehet a csapatvezetőnél: Pátkai Zsuzsanna 06 70 248 88 19

Hírek

Építkezés

Előző számunkban írtunk a templomban folyó építési munkákról. A nagy munka, a templomtető cseréje befejeződött.

Órbottyáni karácsonyi látogatás

Gyülekezetünk vállalta a szeretetotthon egyik fiú csoportjának támogatását. Küldöttségünk karácsony előtt, december 13-án meglátogatja őket, és elviszi a kívánságaik alapján összeállított ajándécsomagokat.

Bibliaiskola

Minden hónap második vasárnapján du. 4-6-ig (december 14-én 17 órakor) a *Derekas* keretében *bibliaiskolai* sorozaton vehetnek részt az érdeklődők. A következő rész az ember teremtése (1Mózes 2,1-től)

Gyászolók istentisztelete

Az év utolsó vasárnapján, december 28-án Isten vígasztaló kegyelmét hirdetjük szerettüket gyászoló testvéreinknek.

Mindenkit szeretettel várunk a Budafoki Gyülekezet alkalmaira:

Karácsony és Újév

December

13. Órbottyáni karácsonyi látogatás

14. 10.00 Óvodások karácsonyi ünnepe

15.00 Idősek karácsonya

24. 14.30 Istentisztelet

23.00 Istentisztelet

25. 10.00 Istentisztelet, úrvacsora

26. 10.00 Istentisztelet, úrvacsora

31. 18.00 Istentisztelet

Január 1. 10.00 Istentisztelet

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap: 9.40

Istentiszteletre készülő imaközösség

10.00 Istentisztelet

(hónap első vasárnapján úrvacsora) Az istentisztelet alatt *gyermek-istentiszteletet* tartunk 3 korcsoportban (óvodás-alsós-felső). A legkisebbekkel érkező szülőket a *babaszobába* várjuk

11.00 Imaközösség

(minden hónap utolsó vasárnapján)

16.00 Derekas

17.00 Középiskolás ifi

18.30 Nagyífi

Hétfő: 10.00 Baba-mama kör

Kedd: 18.00 Bibliaóra

Szerda: 9.00 Kézimunka kör

10.00 Bibliaóra

11.30 Óvodások áhítata

14.00 Óvodai munkatársak áhítata

18.00 Női bibliaóra

Csütörtök: 8.10 Reggeli áhítat

Péntek: 15.00 Konfirmáció előkészítő

16.00 Cserkészet

Szombat: 10.00 Gyülekezeti hittan

A Budapest-Budafoki Református Egyházközség

lelkipásztorok:

Nagy Péter és Tóth Viola

Gondnok: Fórizs István

Diakónus: Szabó Kata

elérhetőségeink:

1221 Bp. Kárpitos u. 2.

Telefon: 229-2278